

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Den Europæiske Ombudsmands afgørelse om afslutning af sin undersøgelse af klage 3490/2005/(ID)PB over Europa-Kommissionen

Afgørelse

Sag 3490/2005/(ID)PB - Indledt den 31/01/2006 - Afgørelse af 15/12/2008

I 2001 indgik klageren, et italiensk selskab, en kontrakt med Europa-Kommissionen inden for rammerne af Den Europæiske Udviklingsfond. Kontrakten vedrørte et projekt, der skulle sikre tilstrækkelig vandforsyning til hjemvendte og fordrevne i Liberia. Ved kontraktens udløb var klageren og Kommissionen uenige om de betalinger, der skulle foretages for gennemførelsen af projektet.

Klageren henvendte sig til Ombudsmanden ved udgangen af 2005 og fremsatte en række påstande og påstande.

I juli 2007 fremsatte Ombudsmanden et forslag til en mindelig løsning. Han afviste klagerens påstande og de fleste af dennes påstande, men fandt, at en påstand, der vedrørte gebyrer for forvaltning af en konto oprettet i forbindelse med projektet, syntes at være berettiget.

Kommissionen svarede, at den accepterede Ombudsmandens forslag. Desuden identificerede den på eget initiativ en yderligere betaling, som den anså for rimelig at betale til klageren som led i den mindelige løsning. Kommissionen bemærkede imidlertid, at den ikke ville foretage betalingerne, medmindre klageren trak en meget alvorlig erklæring, som han havde fremsat vedrørende en mulig forfalskning af et brev fra dens tjenestegrene, tilbage.

Klageren hilste Kommissionens svar velkommen, men fremsatte yderligere specifikke påstande. Det indvilligede også i at trække sin erklæring om ovennævnte forfalskning tilbage.

Ombudsmanden foreslog Kommissionen, at den kunne kontakte klageren med henblik på at nå frem til en endelig løsning.

I sit svar gav Kommissionen udtryk for sin vilje til delvis at imødekomme klagerens yderligere krav (i alt 36 600 USD og 747,89 EUR) med henblik på at finde "*en mindelig løsning, der er tilfredsstillende for begge parter*". Med henblik herpå tilsendte den klageren en protokol med sit forslag.

Forliget mellem klageren og Kommissionen blev endeligt bekræftet i efteråret 2008. Som følge heraf blev saldoen på projektkontoen afsluttet med betalinger på 48 486,79 EUR og 101 938,40 USD til klageren.

Ombudsmanden understregede i sin afgørelse, at Kommissionens svar i denne sag var eksemplarisk. Den havde været grundig og konstruktiv under hele proceduren, selv med hensyn til at foretage yderligere relevante betalinger, som dets egne tjenestegrene og klageren havde identificeret.

BAGGRUNDEN FOR KLAGEN

1. I 2001 underskrev klageren, en italiensk virksomhed, og Kommissionen en tjenesteydelseskontrakt finansieret af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF). Kontrakten havde overskriften "Forvaltning af vandforsyningsprojektet Monrovia og landdistrikter". Formålet var at sikre en tilstrækkelig vandforsyning til hjemvendte og fordrevne i Liberia over en periode på 24 måneder (oktober 2001 til oktober 2003).

2. For at udføre opgaverne i henhold til tjenesteydelsesaftalen fik klageren bl.a. overdraget forvaltningen af en forskudskonto, som den havde oprettet hos en lokal bank. Projektet begyndte i december 2001, og midlerne blev stillet til rådighed for forskudskontoen samtidig.

3. På grund af forværringen af den interne sikkerhedssituation rådede Kommissionen i maj 2003 formelt sine gennemførelsespartnere, der er involveret i programmet, til at overveje at suspendere aktiviteterne. Klageren besluttede imidlertid at fortsætte arbejdet med projektet.

4. Den 6. juni 2003 indstillede den ovennævnte lokale bank sine aktiviteter på grund af udbruddet af borgerkrig i Monrovia. Dette gjorde det umuligt at overføre penge til banker i Liberia. Kommissionen godkendte derfor oprettelsen af en alternativ forskudskonto i Italien.

5. Senere i 2003 gennemførte Kommissionen en revision og en gennemgang af projektet. Disse førte til forskellige tvister med klageren om både tekniske og finansielle spørgsmål.

6. Den 7. april 2004 fremlagde klageren sine endelige projektrapporter.

7. Trods flere efterfølgende udvekslinger af korrespondance med Kommissionen havde klageren stadig en række klager over den. Den 4. november 2005 henvendte den sig derfor til Den Europæiske Ombudsmand.

UNDERSØGELSENS GENSTAND

8. Ombudsmanden indledte sin nuværende undersøgelse af klagerens følgende påstande og påstande.

Beskyldninger

- (1) I en periode på 15 måneder fra den 24. juli 2003 til den 19. oktober 2004 besvarede Kommissionen ikke klagerens gentagne anmodninger om genopfyldning af forskudskontoen.
- (2) I betragtning af, at Kommissionen på intet tidspunkt under kontraktens gennemførelse beskyldte klageren for utilstrækkelige tekniske eller finansielle resultater, og at forskudsafgiftens størrelse, begrundelse og kontraktmæssige gyldighed aldrig blev anfægtet, blev klagerens berettigede forventninger alvorligt tilsidesat, da den ikke kunne have forestillet sig, at Kommissionen med tilbagevirkende kraft ville anfægte forskudsafgiften et helt år efter projektets afslutning.
- (3) Den tog Kommissionen et helt år efter projektets afslutning til at underrette klageren om ethvert problem, selv om spørgsmålet var blevet bragt til dens kendskab meget tidligere af kontraktansatte revisorer.
- (4) Kommissionen ignorerede klagerens anmodninger om a) cost-benefit-analysen efter projektet og den tekniske evaluering, og b) tilbageførsel til klageren af dens regnskaber, som Kommissionen havde besluttet ikke at betale.
- (5) På grund af Kommissionens urimelige forsinkelser i forbindelse med genopfyldningen af forskudskontoen finansierede klageren på forhånd 30 % af projektet.
- (6) Klageren blev udsat for en usædvanlig og uretfærdig behandling under afslutningen af projektet, da projektets afslutning og de endelige tekniske og finansielle rapporter skulle foretages på klagerens bekostning *efter* projektets afslutning, selv om kontrakten ikke indeholdt bestemmelser herom.

Krav på 161 086,99 EUR, fremsat under tre optællinger

(a) Betaling af udestående fakturaer, der er blevet angivet og fuldt beskattet i klagerens årlige finansielle indsendelse til skattemyndighederne:

— Præfinansierede forskudsudgifter (2 fakturaer): 75 931,95 USD

— Gebyrer for teknisk bistand og opbevaring (1 faktura): 38 880,53 EUR

B) Morarenter og udligningsrenter plus devaluering af de forsinkede fakturaer og forskudsfinansiering (beløb gældende indtil udgangen af december 2005):

- Om teknisk bistand: 4 847,49 EUR
 - Devalueringstab som følge af forfinansiering af forskudskontoen: 8 495,18 USD
 - Morarenter/udligningsrenter af forskudsfinansiering: 20 988,75 USD
- C) Uforudseelige forpligtelser uden for kontrakt efter projektet:
- Omkostninger og udgifter afholdt efter projektets afslutning: 27 774,21 EUR

UNDERSØGELSEN

9. Den 31. januar 2006 anmodede Ombudsmanden Kommissionen om at afgive en udtalelse, hvilket den gjorde den 28. juli 2006. Udtalelsen blev fremsendt til klageren med henblik på bemærkninger, som den sendte den 26. september 2006. Den 10. juli 2007 fremsatte Ombudsmanden et forslag til en mindelig løsning. Kommissionen besvarede dette forslag den 8. januar 2008. Svaret blev videresendt til klageren, som fremsatte sine bemærkninger den 25. januar 2008. Ombudsmanden fremsendte klagerens bemærkninger til Kommissionen, som sendte et supplerende svar den 26. juni 2006. Henholdsvis den 31. juli og den 8. september 2008 underrettede klageren og Kommissionen Ombudsmanden om den endelige aftale, de var nået til om at afgøre sagen.

OMBUDSMANDENS ANALYSE OG KONKLUSIONER

Indledende bemærkninger

10. Denne undersøgelse er afsluttet med en vellykket løsning mellem parterne på grundlag af et forslag til en mindelig løsning fra Ombudsmanden. Dette forslag vedrørte del a) af påstanden i punkt 8 ovenfor.

11. I lyset af det vellykkede resultat af denne undersøgelse og begge parters betydelige bestræbelser på at nå frem til en mindelig løsning fokuserer størstedelen af denne afgørelse på de spørgsmål, der var genstand for Ombudsmandens forslag til en mindelig løsning. Hvad angår de yderligere spørgsmål, hvis fulde vurdering allerede er blevet meddelt parterne i Ombudsmandens forslag til en mindelig løsning, er det tilstrækkeligt at bemærke følgende.

12. Med hensyn til den første ovennævnte påstand konstaterede Ombudsmanden i sit forslag til en mindelig løsning, at Kommissionen tilsyneladende ikke havde besvaret to anmodninger om genopfyldning af den forskudskonto, der var oprettet for projektet, og at denne undladelse syntes at være uforenelig med de relevante kontraktlige regler. I sit svar på forslaget til en mindelig løsning understregede Kommissionen kort sagt, hvad den anså for at være

usædvanlige omstændigheder, og at der var opstået forsinkelser, navnlig fordi der var behov for yderligere kontrol for at beskytte Fællesskabets finansielle interesser. Klageren fremsatte ikke specifikke bemærkninger som svar på disse supplerende bemærkninger fra Kommissionen. På nuværende tidspunkt skal det bemærkes, at Kommissionen ikke specifikt afkræftede Ombudsmandens ovennævnte konklusion om, at kontraktbestemmelserne ikke blev overholdt strengt. I betragtning af den sekundære karakter af denne del af sagen og det forhold, at der er opnået en løsning, finder Ombudsmanden det imidlertid ikke nødvendigt at undersøge dette spørgsmål yderligere.

13. Med hensyn til de resterende påstande konstaterede Ombudsmanden ingen fejl eller forsømmelser i forbindelse med den anden, tredje, femte og sjette påstand. Med hensyn til den fjerde påstand konkluderede Ombudsmanden, at der ikke var tilstrækkelig grund til yderligere undersøgelser. Hvad specifikt angår den femte påstand fremlagde klageren yderligere materiale efter forslaget til en mindelig løsning til støtte for sine argumenter. Hvis dette materiale tages i betragtning i forbindelse med en anden vurdering af denne del af sagen, vil det imidlertid kræve yderligere undersøgelser, hvilket ikke ville være hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt. Ombudsmanden bemærker endvidere, at forliget på Kommissionens eget initiativ og på trods af hans konstatering af, at der ikke forelå fejl eller forsømmelser, omfattede en afgørelse om at betale erstatning med henblik på en mindelig løsning af problemet (se punkt 28 nedenfor).

14. Med hensyn til påstanden fandt Ombudsmanden ingen begrundede påstande, der svarede til litra b) og c). De kunne derfor ikke accepteres.

A. Anmodning om betaling

De faktiske omstændigheder og vurderingen

15. Som nævnt ovenfor hævdede klageren bl.a. følgende:

(a) Betaling af udestående fakturaer, der er angivet og fuldt beskattet i klagerens årlige finansielle indsendelse til skattemyndighederne. Der var tale om følgende:

— Præfinansierede forskudsudgifter (2 fakturaer): 75 931,95 USD

— Gebyrer for teknisk bistand og opbevaring (1 faktura): 38 880,53 EUR

16. Med hensyn til denne påstand bemærkede Kommissionen i sin udtalelse, at den uden held havde forsøgt at afregne den udestående betaling med klageren. En kontrol af de samlede udgifter udgjorde i alt 1 927 868,92 USD. De modtagne genopfyldninger beløb sig til 1 856 703,09 USD. Saldoen til fordel for klageren var på 71 165,83 USD på forskudskontoen. Der var også en udestående faktura på 38 880,53 EUR. Kommissionen anførte, at den var rede til at acceptere, at den kontrakt, der blev indgået med klageren, indeholdt et gebyr for forvaltningen af forskudskontoen ud over det vederlag, der blev ydet i henhold til tjenesteydelseskontrakten. I denne forbindelse anførte den endvidere, at bestemmelserne i bilag II A til

tjenesteydelsesaftalen fastsætter et specifikt gebyr på 216 000 EUR til dette formål (jf. bilag II C). Den bemærkede imidlertid også, at der var tale om en åbenbar fejl begået af dens tjenestegrene, fordi den samme tjeneste aldrig skulle aflønnes to gange, og dette var grunden til, at revisorerne konkluderede, at påstandene skulle afvises. Den påpegede endvidere, at spørgsmålet om begrundelsen for udgifter til udstyr og inventar, der er købt af projektmidler, og som anvendes i klagerens bopæl, skal løses, før dette beløb kan afregnes. Den havde faktisk uden held forsøgt at afslutte regnskaberne ved at opfordre klageren til at løse problemet med uberettigede udgifter.

17. Ombudsmanden behandlede spørgsmålet om gebyret for forvaltning af forskudskontoen som følger.

18. Den omhandlede kontrakt har overskriften "Forvaltning af vandforsyningsprojektet Monrovia og landdistrikter". I henhold til kontraktformularen udgør kontraktprisen 270 180 EUR. Når der er uoverensstemmelse mellem bestemmelserne i de forskellige dokumenter, skal de fortolkes i overensstemmelse med den rangfølge, der er anført i artikel 3 i de særlige betingelser i kontrakten. Denne artikel har følgende ordlyd:

" Kontraktdokumenternes rangfølge er følgende:

— Kontraktformularen,

— Kontraktens særlige betingelser

— Bilag I T/A kommissorium.

— Bilag IIA Budgetforvaltningsprocedurer.

— Bilag IIB Tekniske forskrifter.

— Overslag over omkostninger i forbindelse med forskudskontoen i bilag IIC.

— Bilag III Kontraktprisfordeling.

— Bilag IV Skatte- og toldarrangement.

— Almindelige betingelser for tjenesteydelseskontrakter finansieret af Den Europæiske Udviklingsfond (bilag IV til AVS/EØF-Ministerrådets afgørelse nr. 3/90 af 29. marts 1990)

19. I henhold til artikel 2 finder belgisk ret anvendelse på kontrakten. I henhold til bilag I til kontrakten vil kontraktens løbetid være "i Liberia og op til 120 dage i Italien over en periode på 24 måneder." I punkt 1 i bilag IIA til kontrakten bestemmes bl.a. følgende:

" Kontrakten vedrører forvaltning og tilsyn via en forskudskonto for programmet til forbedring af adgangen til rent vand i Monrovia og landdistrikter (...) EUF's midler stilles til rådighed via en

garanteret forskudskonto (...) Udgiftsoverslagene i EUR er vedlagt i bilag IIC (...) "

20. I punkt 2.4.2 i bilag IIA hedder det , at *"Ifjor forvaltningen af forskudskontoen/-kontiene og omkostningerne til øremærkede finansielle ressourcer modtager kontrahenten det gebyr, der er fastsat i bilag IIC. Gebyret tilbageholdes ikke og kan trækkes pro rata fra kontoen ved udgangen af hver rapporteringsperiode. "*

21. Bilag IIC indeholder et afsnit "E" med overskriften "PROGRAMME MANAGEMENT", som fastsætter et beløb på 216 000 EUR (24 måneder x 9 000 EUR). Bilag IIC indeholder ingen bestemmelser, der udtrykkeligt henviser til et gebyr for "forvaltning af forskudskontoen". Gebyret for forvaltning af forskudskontoen, jf. punkt 2.4.2 i bilag IIA, synes således at henvise til det beløb, der er anført i afsnit E i bilag IIC til forvaltning af programmet, idet der tages hensyn til, at bilag IIC ikke indeholder en særskilt bestemmelse om et gebyr for forvaltning af forskudskontoen, og at kontrakten vedrørte forvaltning via en forskudskonto af et vandforsyningsprogram.

22. Bilag III, der har overskriften "Opdeling af kontraktpriser", indeholder bl.a. følgende oplysninger:

" Gebyrer (fortabes) for tjenestedage

a) Tjenesteydelser af Craig Smith:

i Liberia: EURO

Gebyrer pr. mand/dag i 300 dage på EUR 425/dag 127.500

Dagpenge pr. mand/dag i 300 dage på 138 EUR/dag 41.400

i Italien:

Gebyrer pr. mand/dag i 120 dage på 350 EUR/dag 42.000

B) Tjenester i Liberia for godkendte kortsigtede eksperter

Gebyrer pr. mand/dag i 300 dage på 300 EUR/dag 18.000

Dagpenge pr. mand/dag i 300 dage på 138 EUR/dag 8.280

Rejseudgifter...

I alt 270.180 ".

23. I lyset af ovenstående fandt Ombudsmanden, at Kommissionens holdning i denne sag var rimelig, nemlig at de tjenester, som klagerens relevante personale, der er omhandlet i bilag III,

ikke adskiller sig fra "forvaltningen af programmet", der er nævnt i afsnit E i bilag IIC. Det så derfor ud til, at kontrakten indeholdt et dobbelt gebyr for de samme tjenester, som klageren skulle levere i forbindelse med forvaltningen af vandforsyningsprogrammet. Det fremgik derfor, at der var en logisk uoverensstemmelse mellem de relevante bestemmelser i kontrakten, og at Kommissionens viljeserklæring ved indgåelsen af kontrakten vedrørende kontrahentens vederlag for forvaltningen af programmet ikke var fejlfri. Som Kommissionen anførte i sin udtalelse, skyldtes dette problem en åbenbar fejl begået af dens tjenestegrene.

24. I forbindelse med sit svar på klagerens første påstand accepterede Kommissionen, at der var en saldo til fordel for klageren på 71 165,83 USD, der skulle betales på forskudskontoen, og en udestående faktura på 38 880,53 EUR for gebyrer for teknisk bistand. Med henblik på at nå frem til en mindelig bilæggelse af sin tvist med klageren erklærede Kommissionen tilsyneladende, at den var rede til at acceptere, at den kontrakt, der blev indgået med klageren, indeholdt et gebyr for forvaltningen af forskudskontoen ud over det vederlag, der blev ydet gennem tjenesteydelseskontrakten. Den påpegede imidlertid, at spørgsmålet om begrundelsen for udgifter til udstyr og inventar, der er købt af projektmidler og anvendt i klagerens bopæl, bør løses, før det relevante beløb kan afregnes. Kommissionen anførte i denne forbindelse, at den havde rejst spørgsmålet ved skrivelse af 26. juni 2003. Ikke desto mindre anførte Kommissionen ikke i sin udtalelse, at der var vedlagt en kopi af dette brev i den omfangsrige dokumentation, der var vedlagt klagen. Denne skrivelse var heller ikke opført på listen over bilag, der var vedlagt Kommissionens udtalelse. Desuden var et sådant problem ikke medtaget i resultaterne af midtvejsrevisionen, der blev meddelt klageren, og som var vedlagt klagen. Desuden har Kommissionen på ingen måde henvist til det pågældende beløb.

25. Klageren har i sine bemærkninger til Kommissionens udtalelse:

a) bemærkede, at Kommissionen havde ignoreret de sidste forskudsfakturaer på 4 766,12 USD, som var blevet verificeret sammen med den endelige rapport;

B) påpegede, at den med undtagelse af ovennævnte beløb var enig med Kommissionen med hensyn til saldoen til fordel for den og den afventende faktura

C) glædede sig over Kommissionens erklæring om, at den var rede til at acceptere, at kontrakten indeholdt et gebyr for forvaltningen af forskudskontoen; og

d) understregede, at Kommissionen i sin udtalelse for første gang indførte et forbehold vedrørende udstyr og hævdede, at dette klart henviste til en anden kontrakt, der for længst var blevet afgjort til klagerens fordel, samt en aftaleprotokol, der var blevet undertegnet med Kommissionen.

26. Ombudsmanden bemærkede, at:

a) Kommissionen kommenterede efter sin opfattelse ikke klagerens påstand om betaling af de sidste forskudsfakturaer på 4 766 USD. 12

B) klageren og Kommissionen var enige om, at der var en saldo til fordel for klageren på 71 165,83 USD, der skulle betales på forskudskontoen, og en udestående faktura på 38 880,53 EUR

C) Kommissionen var rede til at acceptere, at kontrakten indeholdt et gebyr for forvaltningen af forskudskontoen (separeret fra klagerens vederlag for forvaltningen af programmet), men gjorde afregningen af fordringen betinget af, at spørgsmålet om begrundelsen for udgifter til udstyr og møbler købt af projektmidler og anvendt i klagerens bopæl var løst;

d) Kommissionen undlod i sin udtalelse at påvise, at den havde rejst dette spørgsmål over for klageren inden denne undersøgelse, og at den ikke fremlagde yderligere oplysninger om dette spørgsmål;

(e) Kommissionen forklarede heller ikke, hvorfor denne sag forhindrer den i at opfylde i det mindste delvist klagerens påstand og

f) klageren påpegede, at Kommissionen rejste dette spørgsmål for første gang i sin udtalelse, og bemærkede, at den henviser til opfyldelsen af en anden kontrakt, der allerede var blevet indgået.

27. I lyset af ovenstående konkluderede Ombudsmanden, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad havde forklaret sin manglende betaling til klageren, i det mindste delvist, det beløb, der svarede til dens første påstand. Denne fejl kunne have været et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Ombudsmanden fremsatte derfor følgende forslag til en mindelig løsning:

I lyset af hans bemærkninger i punkt [her 26] ovenfor foreslår Ombudsmanden, at Kommissionen kan genoverveje sin afgørelse (herunder dens begrundelse) om at afvise, selv delvist, at imødekomme klagerens første økonomiske krav. I forbindelse med denne revurdering kunne Kommissionen også tage hensyn til Ombudsmandens bemærkninger i punkt [her 18-23] ovenfor og den relevante belgiske lovgivning, der finder anvendelse på kontrakten. Kommissionen opfordres til at indbyde klageren til et møde for at gøre det lettere at afklare retsstillingen og finde en løsning, der er acceptabel for begge parter.

De indlæg, der blev forelagt Ombudsmanden efter hans forslag til en mindelig løsning

28. Kommissionen meddelte Ombudsmanden, at den i forlængelse af hans forslag og for at tage skridt til at løse sagen havde revurderet sagen og accepteret Ombudsmandens forslag. Kommissionen gav følgende oplysninger (i resumé) om, hvordan den agtede at reagere på forslaget. For det første ville den opfylde de betalinger, der er omhandlet i del a) af fordringen. For det andet havde Kommissionen selv identificeret en relevant yderligere betaling, der skulle foretages. Dette bestod af morarenter og udligningsrenter på forfinansiering af forskud på 2 066,87 USD. I den forbindelse forklarede Kommissionen, at Kommissionen trods sin oprindelige holdning om ikke at yde denne kompensation og til trods for Ombudsmandens konklusion om, at påstanden vedrørende dette punkt ikke var berettiget, ikke desto mindre havde besluttet at foreslå ovennævnte betaling som kompensation for klagerens forfinansieringsomkostninger.

Kommissionen påpegede, at den foreslog denne betaling udelukkende med henblik på at nå frem til en mindelig løsning. Den anførte videre, at den nævnte betaling ikke kunne fortolkes som en anerkendelse eller indrømmelse af de påstande og beskyldninger, som klageren fremsatte i sine bemærkninger til Ombudsmanden.

29. Kommissionen bemærkede endvidere, at klageren i sine indlæg til Ombudsmanden havde fremsat en række yderst kritiske bemærkninger vedrørende Kommissionen og dens tjenestegrene. Kommissionen ønskede ikke at besvare disse, bortset fra en bemærkning, hvori klageren antydede, at et brev var blevet forfalsket af Kommissionens tjenestegrene. Kommissionen gjorde sin accept af Ombudsmandens forslag til en mindelig løsning betinget af, at klageren trak denne anklage tilbage.

30. I sine bemærkninger til Kommissionens svar på Ombudsmandens forslag udtrykte klageren tilfredshed med Kommissionens vilje til at finde en mindelig løsning. Den fremsatte også yderligere specifikke krav, herunder krav om renter og kompensation for udsving i valutakurserne. Samtidig gav selskabet udtrykkeligt afkald på en af sine påstande i forbindelse med den foreliggende undersøgelse og trak udtrykkeligt de beskyldninger, der er nævnt i punkt 28 ovenfor, tilbage.

31. I lyset af klagerens nye påstande sendte Ombudsmanden sine bemærkninger til Kommissionen. Han foreslog, at Kommissionen kunne kontakte klageren med henblik på at nå frem til en endelig løsning.

32. I sit svar af 26. juni 2008 erklærede Kommissionen sig villig til delvis at imødekomme klagerens yderligere krav (i alt 36 600 USD og 747,89 EUR) med henblik på at finde en *mindelig løsning, der var tilfredsstillende for begge parter*. Den kunne imidlertid ikke acceptere visse krav om yderligere renter, idet den forklarede, at disse vedrørte henholdsvis skattemæssige omstændigheder i den pågældende medlemsstat og en del af sagen, hvor Ombudsmanden havde konkluderet, at der ikke var sket fejl eller forsømmelser.

33. Kommissionen anførte, at den havde sendt klageren en protokol med dens forslag til forlig.

34. Den 3. juli 2008 meddelte klageren Ombudsmanden, at den agtede at undertegne protokollen. Forliget mellem klageren og Kommissionen blev endeligt bekræftet af begge parter henholdsvis den 31. juli og den 8. september 2008. Forliget indebar, at saldoen på projektkontoen blev afsluttet med betalinger på 48 486,79 EUR og 101 938,40 USD til klageren.

Ombudsmandens vurdering efter hans forslag til en mindelig løsning

35. I lyset af parternes bemærkninger efter Ombudsmandens forslag til en mindelig løsning konkluderer Ombudsmanden, at hans forslag har givet et vellykket resultat.

36. Ombudsmanden vil endvidere gerne understrege, at Kommissionens svar i denne sag har været eksemplarisk. Allerede på tidspunktet for afgivelse af sin udtalelse benyttede Kommissionen lejligheden til grundigt at undersøge de relevante begivenheder og gennemgå

dens tjenestegrenes handlinger. Det konstaterede mangler, indrømmede disse åbent og gav udtryk for sin vilje til at træffe korrigerende foranstaltninger. Da Kommissionen efterfølgende reagerede på Ombudsmandens forslag til en mindelig løsning, valgte den også en meget grundig og konstruktiv tilgang. Kommissionen skal navnlig roses for sin vilje til at gøre fuld og konstruktiv brug af artikel 3, stk. 5, i Ombudsmandens statut, hvis formål bl.a. er at fremme venskabelige løsninger i en åben og ikke-legalistisk dialog.

C. Konklusioner

Ombudsmanden konkluderer, at der er opnået en mindelig løsning.

Klageren og Europa-Kommissionen vil blive underrettet om denne afgørelse.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Udfærdiget i Strasbourg, den 1. december 2008